

kom til snoren, kunne vi ikke nå til en afgørelse. Det er jo fair nok. Sådan er det politiske spil.

Vi fremlægger så her vores forslag til, hvordan vi synes, en kommende arbejdsmiljølovgivning skal se ud. Det er fair nok, at regeringen har en anden holdning, og det håber jeg da på, vi så kan diskutere ud fra den substans.

Sagen er jo den, at indtil nu har de enkelte virksomheder udarbejdet en arbejdspladsvurdering afhængig af bl.a. deres behov, størrelse og organisering, og til hjælp for dette arbejde har virksomhederne støttet sig til en række branchevejledninger, som er godkendt af Arbejdstilsynet. Virksomhederne har altså allerede i bredt omfang udarbejdet arbejdspladsvurderinger.

Med den nye lov vil disse stort set være ubrugelige, fordi loven nu kræver, at arbejdspladsvurderingerne skal indeholde helt specifikke elementer. Følgen af dette krav vil være, at metodefriheden i forbindelse med udarbejdelsen af APV'en vil være så begrænset, at store dele af det arbejde, der hidtil er udført, i bedste fald vil kunne bruges som erfaringsgrundlag og inspiration. Langt de fleste virksomheder skal altså starte helt forfra med at udarbejde arbejdspladsvurderinger. Det er igen en proces, som betyder øgede administrative og ressourcemæssige byrder.

Vi mener, at en arbejdspladsvurdering i stedet for skal udformes efter de konkrete forhold, der er på virksomhederne. Så sparer man også virksomheden for en masse unødigt dobbeltarbejde, fordi de i vid udstrækning kan bruge de allerede udarbejdede arbejdspladsvurderinger.

Jeg kan også se, at især reglerne om valg af sikkerhedsrepræsentanter, afholdelse af møder i sikkerhedsorganisationerne og den tvungne uddannelse af sikkerhedsorganisationsmedlemmer vil besværliggøre sikkerhedsarbejdet ikke mindst på mange mindre virksomheder.

For at sikre det fortsatte arbejde for et bedre arbejdsmiljø foreslår vi, at man rykker grænsen for, hvornår sikkerheds- og sundhedsarbejde skal organiseres på de enkelte virksomheder. Forslaget går i al sin enkelthed ud på, at grænsen rykkes tilbage til det, der var før lovgivningen. Kun på den måde undgår man, at de mindre virksomheder løber sur i det administrative arbejde, for det vil blot betyde, at sikkerhedsarbejdet hæmmes.

Vi synes også, at BST-apparatet trænger til yderligere liberalisering, til mere konkurrence og til mere fleksibilitet, og det vil vi også lægge

op til med dette forslag. Man skal som virksomhed frit kunne vælge, hvor man vil hente sin konsulentbistand.

Afslutningsvis vil jeg igen takke for bemærkningerne. Jeg håber på en god videre debat også i udvalget. Det fortjener både arbejdsmiljøet og virksomhederne.

Jeg skal også hilse fra Fremskridtspartiets ordfører og sige, at de kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg skal med det samme udtrykke min deltagelse over for hr. Brian Mikkelsen. Jeg er ked af, at man i Det Konservative Folkeparti og i særdeleshed hr. Brian Mikkelsen lige pludselig er blevet så sart, at man ikke kan tåle en frisk og bramfri debat her i huset.

Det, der så kan undre mig – og det er også et spørgsmål til hr. Brian Mikkelsen – er: Hvert år rammes 50.000 mennesker af en ulykke på arbejdspladsen. Hvorfor udtrykker man ikke den samme sarthed over for dem? Her hjælper ingen kære mor. Det bærer den her debat tydeligt præg af.

Så er det ikke sådan, at jeg vil stå og referere fra forhandlinger, men det var nu mit klare indtryk, da vi sidste vinter startede forhandlingerne, at hr. Brian Mikkelsen kunne det hele og var parat til det hele, og at der egentlig ikke var de helt store hjørner og knaster i denne sag, indtil vi lige pludselig en dag opdagede en pressemeddelelse fra hr. Brian Mikkelsen, hvor han var drejet 180 grader. Vi forsøgte at få fat i hr. Brian Mikkelsen for at få en forklaring på det, men da var han rejst udenlands. Det er sagens kerne i det her, og så var der ellers drejet 180 grader i denne sag.

Hvem skal bære byrden? Der er ikke andre end dem, der laver ulykkerne, der skal bære byrden i den her sag. Det er erhvervslivet, der er ansvarlig for, at vi står i den situation, som vi gør, med omkostninger på over 25 mia. kr., og det er helt naturligt, at det er dér, regningen skal sendes til.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt sige, selv om det er svært at hive sig helt op og være meget engageret nu på denne sene eftermiddag, at jeg under ingen omstændigheder vil blive ved med at acceptere, at den socialdemokratiske ordfører bliver ved med at pådutte os, at vi vil gøre mindre for